

מסורת הש"ס

(א) שבת (ח: ב) וזמנים
קרבן פרה פ"ג מ"ב
(ג) ע"י חוס' עירובין
עט. ד"ה הר"ן (ד) [ומס']
פרה פ"ג ה"ב (ה) פרה
פ"ג ה"ב (ו) [דפסה]
(ז) [ג"ל פוק בתפא
חבשים דף ק"א, ח] [ג"ל
אחרים, ט] [גס הר"ש
היה דבר זה בחמה ועי'
יסוד ע"י בחיטט פ"ג
דלילות בשם מהר"ם,
י' עירובין: ל:]

ורדה אור השלם

1. זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יקמא שכעת ימים: כסדרו יט יד

2. ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יי את משה: שמות מ יט

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ס כל פיקר
ולא:

מוסף רש"י

[illegible]

הישן תחת המטה פרק שני סוכה כא.

אָהַל אָהַל רִיבָה. אַהֲלִים טוֹבָא כְּחֵיב צַפְרָת פֶּרֶה לִרְבוֹת אָף
הַעֲשׂוֹי מֵאִילִיו: מִפְּנֵי קִבְר הַפֶּסּוֹם. כֹּל שֶׁסָּבַר הַתְּהוֹם וְטוֹמֵאָה
הַתְּהוֹם שְׂנֵאִים לָזֶן סָפֵק הוּא כְּתוּב שְׂאִיו גִּלּוּי. מִפְּנֵי קִבְר הַתְּהוֹם
שֶׁכֹּל הַעִיר הִיוּ מִסּוּפְקִין שֶׁמָּא יֵשׁ אֵם קִבְר וְאִין לֹא מֵחַל חֲלָל טַפָּה
וְטוֹמֵאָה שְׂנֵאִים לָזֶן לְרֹאשׁ בְּזוּעָת וְעוֹלָה
לְגִדְּקֵי לֶכֶךְ הִיוּ בּוֹזֵין אֲמוֹת ע"ג צִיפִין
שֶׁאִפְּרִי יֵשׁ אֵם קִבְר מִתַּחַת הָרִי חֲלָל
מִתְּסַקֵּי: וְתִבְיָאִין נֶשִׁים עוֹבְרוֹת כ"ו.
מִשּׁוֹם הָיִיתָ דָּקֵן (פֶּרֶה פ"ג מ"ח)
וְהַמִּזְבֵּי הָיוּ אֵם חֲלָל הַסִּבּוֹת מִן
הַמִּשְׁבָּח

ריבה וסבר ר' יהודה
 ביד אדם אינו אהל
 בנויות בירושלים ע"ג
 מפני קבר התחום
 ויולדות שם ומגדלות
 ומכאן שוורים ועל
 יושבין על גביהן וכו'
 הגיעו לשילות ודרו לה
 וישבו להם רבי יוס
 משלשל וממלא מפני
 יהודה אומר לא היו
 שוורים והא שוורים
 ביד אדם הוא וקתנא
 היו מכאן דלחות אלא
 דימי א"ר אלעזר מודה
 תנא ומודה ר' יהו
 הסלעים והרי דלת
 וקתני רבי יהודה אומר
 אלא שוורים אמר א
 דלחות רבא אמר ל
 כל עיקר שמפני שדעו
 שוא ויציא ראשו א

שפריסס רחנות ומתנות יושבין עליהם וכרסן מפסיק שאין
המתנות מאהלין על הארץ ולקמן מפרש טעמא אחאי לא היו
מציילן לתמות. אלא אשעיין רבי יהודה שדדמן של שוריש שהיה
זכין עד וחלל של בזהמה הוא האמה המפסיק ופ"ג דאיו עשו
ידי אדם: **כמלא אגרוף.** אבל שהכל כמלא אגרוף שהוא יותר
מטפה מודה רבי יהודה שאפ"ש שאינו עשו ידי אדם חשוב להיות
אבל כמלא אגרוף מצינו חשוב למאור שאינו עשו ידי אדם כדמין
בבבלי (פ"ג מ"א וכלס פ"ו מ"ב) ובמס' בכורות מצינו שיהיו
בפרק על מומין (דף טו:) מאור שלל נעשה ידי אדם שיעורו
להוציא את הטומאה לארץ כמלא אגרוף וזהו אגרוף של בן אצטניס
וישנו גדול כראש כל אדם וכי אר"י דאיו אהל היא דאין עשו ידי
אדם בטפה קאמר: **בשקיסין.** כלעים הטפלים ומתפרקין ברוח ויש
מור גדול במקום עקרבין: **נקיסין.** דקיסין: **וכרי לה דיש בם**
אגרופים. מן הקרקע עד הדלת וקא"ר רבי יהודה לא היו מביאים
לדמות אף מלק אצמיה מאוס אשר דרך אהל ב"ב של שכן שוריש: **בלי**
שיקר. (א) לא משום דאיו אהל אלא שלל מאה דעמו של מיעוק גסה עליו
פירוויי בלע"ז שמתוך שאינו ירא ליפול וברי הוא בטומא כאלו הוא
בנעליה רחב ויציא ראשו חוץ לדלת ומתהיל לפיכך מציילן שוריש בלי
לדמות ומתוך שהוא ירא ליפול אינו מוציא ראשו להלן מן רחב השור:
בבבב

ועבדין למד אהל וזרק לא שמה אהל דאפי' שיה מיביה ומי
דהכל שוין שהמקוהו לרביין טעיה כלומר הכל שוין בין ר' ע
פי' (ומד) לרביין היו המקוהו להוה דבב ר' יוסי הגלילי ר' ע
הא תנא מילי דייס בעיין ולא שישלש כלב ר' פירוש בקוטרם
היו מוליכין חבל כדי למלאו ואפי' שוין נתמלא הכלי מילין משמע
שהיה כלי וחברה בקיד ממלאין עוד תניא בתוספתא דפרה א
בקבקי שורים כיון ששוו שורים לשמות נתמלאו הכוסות אמר ל
פליגי רבי יוסי ורבנן דרבנן סברי משום ההוא פורחא לא חישיין
בירמיה והיא משנה שלמה בתקפת אהלות (פ"א מ"א) סיפא דהיה
אזינו אהל ומודה בשקיעים: וזה"ל ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר' ר'
והלא בירי אדם הוא דמדעת הומוו לשם אהל ועוד מזהה עטס
דעמיה משום דרר אהל בכך ואל שכן שורים ופי' ו' מיקשה עטס
טפי מדלמות ליחזק אהל על פי שזל דרר אהל בכך ולא
שערותו ש' תניק נכה ע"י. קסבר ר' ירי' יהודה אהל וזרק:

וְיִלֵּךְ אֶהָ אֶהָ בַּמִּשְׁכָּן וְהָיָה אִי מִמֶּשְׁכַּן יִלְכָּךְ אֶחָיו עִשְׂרֵי
אֶדָם נָמִי לֹא יִצִּיל אֶת הַטּוֹמָאָה אֲלֵא פֶּשֶׁתִּן כְּדָשָׁכֶם פֶּרֶק
בְּמֵה מְדֻלָּקִין (שְׁנֵי דָף ט: וּשְׁ) דַּתְּנָן כֹּל הַיּוֹאֵל מִן הָעֵץ אִינוּ מְטֹמָא
טּוֹמָאָה אֲלֵהִים אֲלֵא פֶּשֶׁתִּין וְיִלְכָּךְ בְּנִמְרָא אֲהָל אֲהָל מִמֶּשְׁכַּן וְיִלְכָּךְ דְּכָל

המאהילים דמטמאים ילפינן בספר
בפרשה פרה בקל וחומר ממזורע
דמניא סנה לעשות שחר המאהילים
כחלה המט אמרת מה מזורע הקל
עשה דו כל המאהילים כחלה מה
המזור לא כל שכן דלגני מזורע
כמיז מושבו ודרשינן בתורת הכנים
מושבו טמא מכאן אמרינן טעמא ויכ
תחת המטא וטחור עובר טמא וא"כ
אם כן כי לא עבד נמי ידיו אדם נילף
בקל וחומר ממזורע וכי תימא א"כ
כן ג"ש מה אהינא הלא אילתריאם
ליה לרשע דפרק בנה מדליקין דכל
היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת
אילים ויש לומר דמושבי לא משמע על
ריבוי ולא מיעוט לענין שאינו עשוי
צדי ולא זרני דהנה דמטייה
רחמנא גבי מה ילפינן מזורע הקל
בקל וחומר ממה דלא מטמא ולרבנן
לא מתקן לא הכה ולא הכה וזה
על גב דסמך ספרא רבי יהודה
אמר שפיר הוה לזילין כרבי יהודה
דאמר בשמעטין מודה היה רבי
יהודה כמלא אגרוף וא"כ ויזין דשאר
המאהילים ילפינן ממה ק"ו ממזורע
אם כן תימא דיו ומה טעמא עובדים
כמו קוברי המט שהיו עובדים
כאסדרה ויש שם כלים דמזורע עובר
אינו מטמא כחלה דמניא כדמזורע
הכנים וכדכחן כמסכת נעים פ' ב"ר
(מ"ו) ומיני פ"ק דקדושין (ג.)

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

ב א מ"י פ"ב מהלכות
פרה הלכה ו' סוג עשין
רלב:

לעזי רעט"י

מכיר, מודגל.
פריווי (פרויביר).

רבינו חננאל

[illegible]